

ÉNÓKH FELVITETÉSE

Stephen Kaung

ZSIDÓK 11:5
JÚDÁS 14-15.

Az első könyv a bibliában, Mózes első könyve, életrajzi könyv, mert Isten érdeklődik az ember iránt. Hála legyen Istennek, mert ez azt mutatja, hogy Ő érdeklődik irántad és irántam. Mivel Isten érdeklődik az ember iránt, munkálkodik az emberben, azért, hogy olyanná tegye, amilyenné akarja, hogy legyen. Isten kijelentette az Ő gondolatát az emberek felől. Mi volt eredetileg az Ő terve vagy célja az ember számára? Mit cselekszik az emberek életében? Mit fog Ő végül kapni az emberben? Isten munkájának köszönhetően, ebben a nyolc emberben egy szimbólumot, egy jelet, egy megkülönböztető vonást látunk, ami életükből fakad.

Ha Isten munkájának szimbólumait és jeleit felismerjük ebben a nyolc emberben, akkor az segítségül lesz nekünk abban, hogy megismerjük Isten munkáját. Az első emberben, Ádamban, a szimbólum a fa, mert Isten célja az ember számára az élet fája. Isten azt akarja, hogy az embert, akit Ő alkotott, befogadja az Ő életét, hogy így egyesüljön Istennel az életben. Ez Isten szándéka az ember számára. A második emberben, Ábelben, a szimbólum az áldozat. Az ember, bűnének következtében, ki lett üzve az Isten színe előtt, és csupán egy út van, melyen visszatérhet Istenhez. Áldozaton keresztül; nem akármilyen áldozat által, hanem azon az áldozaton keresztül, amit Isten előírt, egy bárány által. A bárány vérén keresztül, Ábel kiválóbb áldozatot kínált fel, mint Káin,

ezért lett ő elfogadva. Ha mi, akik bűnösök vagyunk, elfogadtak akarunk lenni Isten számára, akkor csak egyetlen út van. Az a kitűnőbb áldozatunk kell, hogy legyen, aki a mi Urunk Jézus. Milyen halált halt Ő a kereszten, mint Isten Báránya, a világ bűneiért!

A harmadik személy, Mózes első könyvében, Énókh. Az egész Bibliában csak néhány vers szól Énókh-ról. Van néhány vers Mózes 1. könyvének 5. részében, a Zsidókhoz írt levél 11. részében, és a Júdás levelében. Ez minden, amit találunk az egész Bibliában. Mégis, ebbe a néhány versbe nagyon mély gondolat van tömörítve arról, amit Isten végzett Énókh életében, és arról, amit ez az élet Isten dicsőségére kifejezett.

ÁDÁM NEMZEDÉKEI

Mózes 1. könyve 5. részének elején az áll, hogy „Ez az Ádám nemzetségének könyve.” Ez Ádám nemzedékrendje, Ádám generációjának könyve, az ember nemzedékrendje. Először volt Ádám. Ádám után volt Káin, Ábel és Sét; aztán egyik generáció jött a másik után. Tulajdonképp, Ádám nemzetségekönyve nem áll meg a Mózes 1. könyve 5. részénél. Tovább folytatódik napjainkban, ami az emberiségre vonatkozik, mert minden ember Ádám-tól származik.

Mit találunk Ádám nemzetségekönyvében? Egyik generáció következik a másik után. Az ember megszületett, élt, nemzett fiakat és lányokat, és meghalt. Egyik generáció a másik után ugyanúgy van jellemezve. Ez és ez született, élt, nemzett fiakat és lányokat, és aztán meghalt. Aztán ez és ez született, élt, nemzett fiakat és lányokat, aztán meghalt. Minden generáció csak ismételte

önmagát. Ez Ádám nemzedékeinek a története. Egy nap megszületsz, élsz, nemzel fiakat és lányokat, és meghalsz. Vagy egyszerűbben: élsz és meghalsz. Megszülettél és meg fogsz halni. Ez az emberiség története! Milyen szomorú történet!

Szeretek ellátogatni temetőbe. Amint a Prédikátor 7:2 mondja: „Jobb a siralmas házhoz menni, hogynem a lakodalomnak házához menni”. Mikor kilátogatok a temetőbe, szeretem olvasgatni a sírköveket. Van két dolog, ami mindig rajta van a sírköveken. Ez és ez született egy bizonyos évben, egy bizonyos hónapban, egy bizonyos napon. A másik dolog, hogy meghalt egy bizonyos évben, egy bizonyos hónapban, egy bizonyos napon. Néhány sírkőre sok vackot felraknak. De ha összegezzük, akkor változatlanul ez a két dolog van ott: a születés és halálozás dátuma. Hát nem szomorú? Emberek sok mindent feltehetnek a sírkövekre, például, hogy milyen nagy eredményeket értek el az életükben. De amikor Isten írt sírfeliratot, amikor Isten írt az ember sírkövére, mit találunk? Nem találunk semmit. Mindaz, amit találunk, a születés és a halál, élt és meghalt. Más szóval, amikor a Szent Szellem írta az emberiség sírkövét, nem volt semmi írnia az emberről. Mindaz, amit írhatott, az volt, hogy az ember megszületett és meghalt. Ez volt minden. Nem volt semmi érdemleges. Talán az ember szemében néhány ember nagy dolgokat tett, de Isten szemében nincs semmi, ami örök értékű. Nincs semmi, amit meg kellene említeni, nincs semmi, amit fel lehetne jegyezni. Ez az emberiség története. A bűn alatt lévő ember nem tett semmi érdemlegeset, ami a mennyben fel lehetne jegyezve. Mindaz,

ami fel van jegyezve az, hogy az ember megszületett és meghalt; ez az emberiség története.

Amikor Mózes 1. könyvének 5. részét olvassuk, nagyon elszomorító, ha megértjük, amit az jelent. De hála Istennek, abban a fejezetben hirtelen valami eltérőt találunk. Volt egy ember, akit Énókhnak hívtak. Igen, élt, megszületett, és élt 65 évet, és nemzette Methusélaht. Miután Methusélaht nemzette, még 300 évig élt, és nemzett fiakat és lányokat. Énókh éveinek száma 365 év volt. Énókh Istennel járt és egyszer csak nem volt, mert Isten elvitte. Más szóval, az emberiség történelmében nem volt külön egyik generáció a másikonál - éltek, nemzettek és meghaltak. De hirtelen, itt volt egy ember, aki megszületett, aki élt, aki nemzett, de nem halt meg. Elragadtatott. Isten felvitte őt élve. Legyőzte a halált. Nos, ez már jó hír! Bizonyára, felkelti a figyelmünket, és szeretnénk megismerni ezt az embert. Ki ő? Miféle ember ő? Miért győzte le a halált?

KI VOLT ÉNÓKH

Énókh a hetedik generáció volt Ádám után. Az istenfélő Séth vonalából származott. Emlékszünk, Ádámnak két egyenes ágú leszármazottja volt. Az egyik a Káin vonala volt, a gonosz, ördögi vonal. A másik Séth vonala, az istenfélő vonal, és Énókh az istenfélő Séth vonalából származott. 65 évig éppen úgy élt, mint más úgynevezett jó ember, de semmi sem volt feljegyezve Istennél. Csak élt. 65 évig létezett. Aztán nemzett egy fiút, Methusélaht, és miután nemzett egy fiút, valami történt. Az élete teljesen megváltozott. Istennel járt 300 évig, és Isten elvitte őt.

Szeretnénk megtudni, mi hozta létre ezt a változást.

Mielőtt fiát, Methusélaht kapta, Énókh talán az emberek szemében egy jó életet élt, de semmi mást. Nem volt bűnös, de nem volt szellemi sem. Egyedül, magában járt. Lehetséges, hogy néha kérte Istent, hogy jöjjön és járjon vele. De hirtelen, miután Methusélaht nemzette, egész életvitele megváltozott. Istennel kezdett járni, és nem Istent kérte, hogy Ő járjon vele, hanem Istennel járt. Mi történt?

MI VÁLTOZTATTA MEG ÉNÓKH ÉLETÉT

A Szentírás szerint, Methusélah volt az a személy, akinek a leghosszabb élete volt a világon. 969 évet élt, majdnem 1000 évet. Kínában, a legendánk szerint, az a személy, aki legtovább élt, Peng Zu volt, aki 800 évet élt, nem éppen annyit, mint Methusélah. Methusélah hosszú életet élt - 969 évet. De ha kiszámítjuk, tudjátok, hogy pontosan abban az évben, amikor Methusélah meghalt, eljött az özönvíz? Nyilvánvalóan, Methusélah születésekor Énókh kijelentést kapott. Isten kijelentette neki, hogy mikor a fiú meghal, az ítélet eljön; mikor ez a fiú meghal, valami borzalmas dolog fog történni. Isten ezt a kijelentést ennek a gyermeknek a születésekor adta. És amikor Énókh ezt a kijelentést kapta, ez átforgatta egész életszemléletét. Azelőtt valószínűleg csak magának élt. Istenfélő magból származott, de csak magának élt, és néha kérte Istent, hogy járjon vele. De amikor Isten kijelentést adott neki, hogy abban az évben, amikor Methusélah, a fia meghal, ítélet jön erre a földre, félni kezdte Istent. Hit által Istennel járt 300 évig. Ez a kijelentés átforgatta az életét.

Nekünk van ilyen kijelentésünk? Ha beletekintünk a mai ember történelmébe, az

nem különbözik az 1Mózes 5. részétől, egyik generáció jön a másik után. Nem tudjuk pontosan, hogy hány generáció létezett a földön. (Bocsássatok meg, hogy Kínát említem, de Kína egy régi ország). Kína történelme szerint, gyakran vezetjük vissza a történelmet a császárig. Tehát, Kína történelme szerint egy kicsivel több mint 100 generációnk van. Találkoztam egy emberrel, aki a 100. leszármazottja volt az ősapjának. De nem számít, hogy hány generáció múlt el, nemzedék követ nemzedéket, és a történet nem változik. Még napjainkban is, az előttünk lévő generáció élt, fiakat és lányokat nemzett, és meghalt. Most, a mi generációnkban is, élünk, fiakat és lányokat fogunk nemzeni, és meg fogunk halni. Ugyanaz a történet.

Nincs kivétel? Nem lehet kivétel? Számítunk valami másra? Minden bizonnyal korunk legvégének a végén élünk. Isten szava szerint nagy reménységünk van. Egyrészt, Isten Igéjéből tudjuk, hogy el fog jönni az a nap, amikor Isten megítéli a világot. Énókh olyan kijelentést kapott, hogy egy nap Isten meg fogja ítélni a világot, eljön az özönvíz, és a fia egy jel volt. Vajon mit gondolhatott Énókh, ha a fia hirtelen lázas lett, ugyanis azon a napon, amikor ő meghal, valami történni fog. Neki ez a kijelentése volt, és ez megváltoztatta az életét.

Van nekünk hasonló kijelentésünk Isten Szavából? Nem látjuk, hogy ennek a korszaknak a vége közel van? Nem látjuk azt, hogy Isten meg fogja ítélni ezt a világot, mert ennek a világnak a bűne már annyira megtelt? Az ítélet eljön erre a világra, és talán a mi életünk idején. Amint a Biblia mondja, amikor az emberek megmondják azt, ami történni

fog, megrettennek. De nekünk az Úr azt mondja: „Emeljétek fel fejéteket, mert elközelített a ti megváltásotok” (Luk. 21:28). Más szavakkal, nekünk nagy reménységünk van. Tudjuk, hogy az ítélet el fog jönni erre a földre, de hála Istennek, nekünk reménységünk van, hogy talán elragadtatunk. Talán élve megyünk el, mint Énókh, anélkül, hogy átmennék a halálon. De amikor Énókh a kijelentést kapta, az élete megváltozott.

Van nekünk ilyen kijelentésünk? Az elménkben talán mindegyikünknek megvan ez a fajta ismerete. Még beszélünk is róla: „A világ a végéhez közeledik. Az Úr hamarosan jön. Az ítélet eljön erre a földre.” Amint körülnézünk, egyre közelebbinek tűnik. Megvan ez az ismeretünk, de vajon kihatással van az életformánkra? Még mindig úgy éljük az életünket, mint szoktuk? Járjuk a saját utunkat. Nem rossz, de ez éppen olyan élet, mint korábban. Vagy pedig egy ilyen kijelentés átformálja az életünket? Megváltoztatja az életformánkat, és a hamarosan bekövetkező ítélet miatt elkezdünk Istennel járni.

Ma Isten népe közül hányan földlakók? Nos, az igaz, hogy mi még mindig a földön vagyunk. Az Úr azt mondja, „Ti nem e világból valók vagytok. A világban vagytok, de nem e világból valók vagytok.” Mivel Ő kihívott minket a világból, idegenek és jövevények vagyunk ezen a földön. Csak áthaladunk rajta. Tudjuk, hogy ez a föld nem örök. Egy alapokkal bíró várost keresünk, amit Isten épített, épp úgy, mint Ábrahám, Izsák és Jákob tette. Ők egy várost, egy országot, egy jobb országot kerestek, amit Isten épített. Mi idegenek, jövevények, átutazók vagyunk, de milyen gyakran elfelejtjük

ezt. Milyen gyakran válunk földhözragadttá, bele gyökerezünk és alapozódunk ebbe a földbe. Elkezdjük keresni a világ dolgait, csakúgy, mint más ember. Elfelejtjük, hogy csak átutazóban vagyunk; elkezdjük otthonunkká tenni. Elkezdjük szeretni a világot. Elkezdünk önmagunknak élni. Ha ezt tesszük, akkor, ha eljön az a nap, váratlanul ér majd. Az Úr már figyelmeztetett minket. Ő már adott nekünk kijelentést. Megmutatta nekünk, hogy a világ elmúlik, és ítélet jön a földre. Ő, mennyire szükségünk van arra, hogy felkeljünk és elkezdjünk Istennel járni!

EGYETÉRTENI ISTENNEL

Hogyan járhat egy személy Istennel? Ámós 3:3-ban, a próféta azt mondja, „Vajjon járnak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással?” Más szóval, nem járhatunk együtt, ha nem értünk egyet. Ha én keletre akarok menni, te pedig északra, hogyan mehetünk együtt? Ha együtt akarunk járni, egyet kell értenünk. És ha egyetértünk, akkor együtt megyünk. Ha együtt akarunk járni Istennel, emlékezzünk arra, hogy nem Isten jár velünk, hanem mi járunk Istennel. Ha együtt akarsz járni Istennel, akkor egyet kell értened Vele. Egyetértesz Vele, hogy az ítélet eljön erre a földre? Vagy azt gondold, hogy a világ egyre jobb lesz, mint néhány ember gondolja, akik a millenniumot ezen a földön építik? Egyetértesz Istennel, hogy az Ő szándéka az, hogy Ő mindent az Ő szeretett Fia lábai alá vet, hogy az Ő Fiáé legyen az első hely minden dologban? Egyetértesz Istennel az Ő akaratában? Ha igen, mit fogsz tenni? Át kell adnod magadat, hogy legyen Isten akarata a te akaratod, az Ő gondolata a te

gondolatod, az Ő célja a te céloed. Csak így járhatsz Istennel.

A probléma velünk ma az, hogy nem értünk egyet Istennel. Néha egyetértünk vele, amikor éppen Ő is egyetért velünk. De legtöbbször nem értünk Vele egyet, mert megvan a saját akaratunk, a saját dolgainkat akarjuk tenni, és megvannak a saját terveink. Csak annyit akarunk, hogy Isten jöjjön velünk, és segítsen nekünk. Ez az, amiért nem járunk Istennel. Ha Istennel akarunk járni, akkor az akaratunkat alá kell vetni Isten akaratának. Isten nem akarja azt, hogy ne legyen akaratunk. Akarattal alkotott minket. Azt akarja, hogy gyakoroljuk az akaratunkat. Nem akarja, hogy tétlen akaratunk legyen. Azt akarja, hogy cselekvő akaratunk legyen, hogy cselekvően akarjuk az Ő akaratát. Ez az együttműködés. Isten azt akarja, hogy egyetértsünk Vele, és ha egyetértünk Vele, akkor leszünk képesek járni is Ővele. Egyetértesz Vele? Hajlandó vagy letenni önmagadat, és elfogadni az Ő akaratát, mint a sajátodat? Venni az Ő gondolatait, mint a sajátodat? Ha igen, akkor Ővele fogsz járni. Ez az első feltétel.

VEDD FEL ISTEN IGÁJÁT

Ha Istennel akarsz járni, fel kell vened az Ő igáját. A Máté 11:29-ben az Úr azt mondja: „Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.” Istennel járni fegyelmezett életet jelent. Az Énókh név eredeti jelentése „fegyelem” vagy „odaadó, hű”. Énókh fegyelmezett, hű ember volt. Fegyelmezett életet élt. Belehelyezte nyakát Isten igájába Krisztussal.

Két hely van az igában. Krisztus van az egyik alatt, és neked kell lenni a másik alatt. Akkor egy igában vagy Krisztussal. Az iga Isten akarata, Krisztus pedig szelíd és alázatos. Mennyire elfogadta Isten akaratát, Isten fegyelmezését! Ő annyira fegyelmezett, hogy nincs Benne semmi ellenállás, csak aktív együttműködés, százszázalékos hajlandóság. Mi azonban nem ilyenek vagyunk. Harcolunk Isten akarata ellen. Itt van az, ahol fegyelmezésre van szükségünk. Kell, hogy Isten fegyelmezzon minket. Amint elfogadjuk az Ő fegyelmezését, képesek leszünk együtt járni Vele.

Amire Isten népének ma szüksége van, az a fegyelmezés. A Zsidók 12-ben van szó arról, hogy az apák fegyelmezik a fiaikat. Mennyei Atyánk úgy bánik velünk, mint saját fiaival, ezért fegyelmezzon minket, fenýít minket. A *fegyelmezés* vagy *fenýítés* szó az eredetiben egyszerűen azt jelenti, hogy „gyermeknevelés”. Ő úgy nevel minket, mint gyermekeket. Azért nevel minket, hogy felnőjünk, és éretté váljunk. Csak amikor elfogadjuk Isten fegyelmezését, leszünk képesek járni Ővele. Ha mindig a saját utunkat akarjuk, ha mindig kielégítjük hústestünk kívánságait, ha meg akarjuk szabadítani magunkat a fegyelmezéstől, akkor azt gondoljuk, hogy a fegyelmezés alatt nem vagyunk szabadok. Saját szabadságunkat akarjuk, de akkor nem tudunk Istennel járni.

HITBEN JÁRNI

Ha Istennel akarunk járni, akkor hitben kell járnunk, nem látásban. Énókh Istennel járt, és kedves volt Istennek. Senki sem lehet kedves Istennek, csak aki hiszi, hogy Isten létezik, és Ő megjutalmazza azokat, akik Őt keresik. Énókh hitt Istennel. Hitt

Isten szavának. Elhitte Isten kijelentését. Elhitte, hogy az ítélet eljön, és elhitte, hogy Isten megjutalmazza azokat, akik Őt keresik. Ha Istent teljes szívvel keresi, Isten meg fogja őt jutalmazni úgy, hogy kiviszi őt ebből a világból, anélkül, hogy átmenne a halálon, vagy az özönvízen. Hitben járt.

Ha Istennel akarunk járni, akkor hinnünk kell. Nem járhat az a saját érzéseid szerint. Nem járhat látásban, nem járhat abban, amit látsz. Hitben kell járnod, mert már láttad a láthatatlant. Hiszed, hogy Isten van? Elhiszük, hogy Ő a nagy VAGYOK? Hiszük, hogy Ő minden nekünk?

A Szentírás azt mondja, hogy hinned kell, hogy Ő van. De ki Ő? Másképpen kifejezve, Ő a nagy VAGYOK. Ki a VAGYOK? „VAGYOK aki VAGYOK”. Más szóval, Isten minden. Hinnünk kell, hogy Ő minden, és Ő meg fogja jutalmazni azokat, akik Őt keresik. Ha ilyen hitünk van, képesek leszünk Istennel járni.

ISTENNEK TETSZENI

Negyedszer, Énókh kedves volt Istennek, és Isten elvitte őt. Valójában a Szent Szellem fejezi ezt ki különbözőképpen. Az Ószövetségben, az 1Mózes 5-ben azt olvashatjuk, hogy „Énókh Istennel járt és Isten magához vette.” De a Zsidók 11-ben, a Szent Szellem kicserélte a szavakat. „Énókh Istennel járt” helyett azt mondja, „Énókh kedves volt Istennek”. Más szóval, Istennel járni azt jelenti, Istennek tetszeni, és Istennek tetszeni azt jelenti, Istennel járni. És mivel Énókh kedves volt Istennek, Isten elvitte őt.

Tudunk Isten tetszésére lenni? Életünk célja, hogy Istennek kedvesek legyünk? Kinek akarunk kedvesek lenni? Emberek tetszését keressük?

Vagy Isten tetszését? Gondolatok már erre valaha is? Kinek vagytok a tetszésére? Kinek akartok leginkább tetszeni? Képesek vagyunk mi arra, hogy Istennek kedvesek legyünk?

Talán azt gondold, hogy Istennek tetszeni nagyon nehéz lehet, mert Isten olyan tökéletes. Hogyan tudsz tetszeni Neki? Van egy személy, aki tetszett neki, igen kedves volt előtte. Emlékszünk? Háromszor megnyílt a menny, és szózat jött a mennyből, mondván „Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm.” Ő a mi Urunk Jézus. Amikor a földön járt, mindenben kedves volt az Atyának. És Isten azt mondta: „Ő kedves énelöttem. Meg vagyok elégedve Vele. Gyönyörködöm Benne”. És tudjátok, Krisztusban mi is kedvesek lehetünk Isten előtt.

Egyszerűen fogalmazva, akkor tetszhetünk Istennek, ha Vele járunk. Ha vele jártok, kedvesek lesztek Előtte. Isten társakat akar, akik Vele járnak. Isten mindig tovább halad. A Bibliában sohasem találkozunk azzal, hogy Isten fut, kivéve egy esetet. A Lukács 15. részének egyik példázatában, a tékozló fiú, amikor visszajött, megállt messze, és nem ment közelebb. Elgondolkodott. Nézte a rongyos ruháit. Nem olyan volt, mint egy fiú. Gondolta, talán az apja felfogadja őt mint rabszolgát, mint egy szolgát. De még ebben is kételkedett. Miután visszajött a távoli vidékről, és meglátta az apja házát, nem tudott megmozdulni. Megállt messze. Az idős apa az ajtóból látta a fiát a távolban állni. És tudjátok mit tett? Odafutott hozzá. Csak ez az egyetlen hely a Bibliában, ami bizonyos értelemben arról beszél, hogy Isten fut.

ISTEN JÁRÁSA

Isten sohasem fut. Sohasem siet. Mi mindig rohanásban vagyunk, de Isten soha sem rohan. A Biblia azt mondja, hogy Isten jár. Jární azt jelenti, hogy egyszerre csak egyet lép, de azt nagyon határozottan és folyamatosan teszi. És halad a célja felé. Sohasem áll meg. Sohasem fut. Sem nem késlekedik, sem nem siet, halad tovább, és tovább, és tovább. Az, hogy Isten mindig tovább halad, egy óriási dolog a Bibliában. Isten mindig tovább megy. Egy bizonyos értelemben, Isten tökéletes; minek következtében Ő tegnap, és ma, és holnap is ugyanaz. Másrészt viszont, ami Isten célját illeti, Ő mindig halad tovább és tovább a célja felé.

A Bibliában ugyanezt találjuk a mi Urunk Jézussal kapcsolatban is. Egy éjszaka, amikor a tanítványok a hajóban eveztek, vihar kerekedett, és az Úr Jézus a vízen járt. Az Úr Jézus a hajó felé ment? Nem. Elhaladt mellettük. Vissza kellett hívniük. Ő mindig ment tovább. Emlékszünk, amikor feltámadt, megjelent két férfinak az Emmaus felé vezető úton. Az Úr mindig mozgásban volt. Kérniük kellett, hogy maradjon. Ez Isten tovább haladása. Isten mindig tovább megy. Mi tovább megyünk Istennel?

A hívő életünkben néha az emberek lendületet vesznek, aztán megtorpannak. A járásunk Istennel olyan rendszertelen. Néha rohanunk, aztán megtorpanunk, vagy egyenesen visszafordulunk, de nem így Énókh. Ő Istennel járt. Ez egy kitarító járás volt 300 éven át. Sohasem adta fel, sohasem sietett, csak kitarítóan járt Istennel.

Ez az, amire szükségünk van. Szükségünk van arra, hogy Istennel járjunk. Az egyetlen módja, hogy felkészüljünk arra az ítéletre, ami eljön erre a világra az, hogy Istennel járunk.

Ez nem élelmiszerraktározást jelent. Nem fegyverek vásárlását jelenti. Nem azt jelenti, hogy elmegyünk a pusztaságba. Ez Istennel való járás. Ez a legjobb felkészülés arra, hogy megmeneküljünk az eljövendő dolgok elől, és megálljunk az Ember Fia előtt. Egyszerűen csak járjunk Istennel. Isten nem azt várja tőled, hogy megtegyél egy 100 méteres gyorsfutást. Isten azt akarja, hogy biztosan járd vele nap mint nap. A járás egy napi teendő. A járás gyakorlati életet jelent.

ISTENNEL JÁRNÍ

A járás titka a kitarítás. A kitarítás a belső titok, a járás a külső kifejeződés, de nekünk szükségünk van az Istennel való gyakorlati járásra. Életünkben szükséges Istennel járnunk. A Szentírás sok helyen beszél az Istennel való járásról. Például, a Zsoltárok könyvében azt mondja, „Orcájának világosságában jární.” Istennel jární azt jelenti, hogy orcája világosságában járunk. Ez a gondolat megtalálható János első levelében is: „Ha világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, Isten Fiának vére megtisztít minket minden bűnünktől.” Jární Istennel azt jelenti, hogy jární Isten arcának világosságában. Világosságban jární azt jelenti, hogy látjuk az Ő arcát. Nem látod Isten arcát, ha túl messze vagy. Akkor látod az arcát, amikor elég közel vagy Hozzá. Az Ő arcának fényessége rád ragyog, és a világosságban jársz, amint Ő maga a világosságban van. Ez az Istennel való járás.

Istennel jární azt jelenti, megtartani a parancsolatait. Ha megtartjuk parancsolatait, akkor járunk Istennel.

Istennel jární azt jelenti, szeretetben jární, mert Isten maga a szeretet. Következésképpen, ha szeretetben járunk, Istennel járunk.

Istennel jární azt jelenti, igazságban jární. Ha igazságban járunk, akkor Istennel járunk, mert Isten az igazság.

Istennel jární azt jelenti, jární Vele az Ő jelleme szerint. Jární Istennel azt jelenti, tenni az Ő akaratát.

Istennel jární azt jelenti, hogy lemondunk önmagunkról az Ő számára. Ezt jelenti jární Istennel.

Istennel járunk? Isten nem azt várja tőled, hogy valami látványos dolgot tegyél. Az a problémánk, hogy mindig látványos dolgokban gondolkodunk, mintha a hívő élet csak valami látványos dolog lenne. Bizonyos értelemben mindig természetfeletti; ez igaz. De egy másik értelemben, ez egy napi teendő. Naponta tanuljuk megtagadni önmagunkat. Naponta tanuljuk felvenni a keresztet, és tenni az Ő akaratát. Naponta tanuljuk alárendelni magunkat Neki, és engedelmeskedni Neki. Tanuljuk megcselekedni a parancsait. Tanulunk jární abban a világosságban, amit Ő adott nekünk, és tanulunk engedelmesek lenni. Tanulunk jární igazságban és szeretetben, mert Ő a szeretet. Mindennapi életünkben ez egy kitarító, lépésről lépésre való járás Vele. Mi vagyunk az Ő társai, akikkel együtt jár.

„És Énókh Istennel járt 300 éven át, és Isten elragadta őt.” Ez úgy hangzik, hogy Énókh Istennel járt, és járt, és járt, amíg egyszer csak azt vette észre, hogy a mennyben jár. Ő ott van, ott az útnak a vége. És ha te ma Istennel jársz, akkor hirtelen azt veszed majd észre, hogy Ő felvitt téged.

Ó, nincs semmi, ami jobban felbátorítaná a szívemet, mint a Szentírás szava: „A miképen pedig a Noé napjaiban vala, akképen lesz az ember Fiának eljövetele is” (Máté 24:37). Azt mondja, hogy hirtelen, amikor az emberek nem várták, jött az áradat. Ketten alszanak, az egyik felvitetik, a másik ott marad. Két asszony lisztet őröl, az egyik felvitetik, a másik ott marad. Ketten dolgoznak a mezőn, az egyik felvitetik, a másik ott marad. És az Úr azt mondja: „Vigyázzatok, imádkozzatok, és legyetek készen.”

Mit jelent ez? Kettő a tanúk száma – kettő vagy három bizonyágtétele által áll minden. Tehát itt kettőt találunk, és ez a kettő a keresztyénekre vonatkozik, nem pedig a hitetlenekre. Kettő alszik - ez éjszaka; kettő őröl - ez kora reggel; kettő dolgozik a mezőn - ez nappal. Ez a föld körforgása miatt van. Néhány helyen éjszaka van. Más helyeken reggel. Más helyeken pedig dél van.

Tulajdonképpen, ez a kettő a keresztyéneket jelképezi, akik akkor élnek, amikor az Úr eljön. Ez rólunk szól. Mi ezekben az időkben élünk. Az igaz, hogy az ítélet eljön erre a földre, de mi megmenekülhetünk, de nem ki a pusztába, hanem elragadva. Amikor az a nap eljön, egy felvitetik. Ki vitetik fel? Az, aki Istennel járt. Jársz, és jársz, és azt veszed észre, hogy egyre távolodsz a földtől, amíg oda nem érsz. Ez az, ahogyan járni kell.

Hála legyen Istennek ezért az áldott reménységért! Gyakran mondom az embereknek, hogy én nem a halált várom, az elragadtatásra várok. Nem vagyok biztos benne. Senki sem biztos benne. Ha túl biztos vagy, vigyázz. De ha Vele járunk, ez minden, amit Ő kér tőlünk. Ha Vele járunk, ott leszünk, az Ő

kegyelme által. Az Úr segítsen minket ebben.
